

Íslenski Palleba:

Ikki rætt at skerja kvotuna hjá føroyingum

Almenningurin í Íslandi tekur ikki undir við avgerðini at skerja føroysku kvotuna í íslenskum sjógvi

Rættiligt rok hevur verið í íslensku bløðunum aftan á avgerðina hjá stjórnini at skerja føroysku kvotuna undir Íslandi við 28%. Øll bløðini hava prentað lesarabrev og greinar, har týðuliga kemur fram, at nógvir íslendingar stjórna føroyingar dyggiliga í kvotamálunum. Fleiri hava funnist hvassliga at íslenska Reiðarafelagnum og útróðrarmannunum, ikki minst í Vestmannaoyggjunum, har andstøðan móttvegis føroyingum hevur verið stór. Hesir fáa av at vita frá eldri íslendingum, sum minnst tær tíðir, tá ið føroyingar mannaðu stór-an part av íslenska flot-anum.

Figgjarkreppan

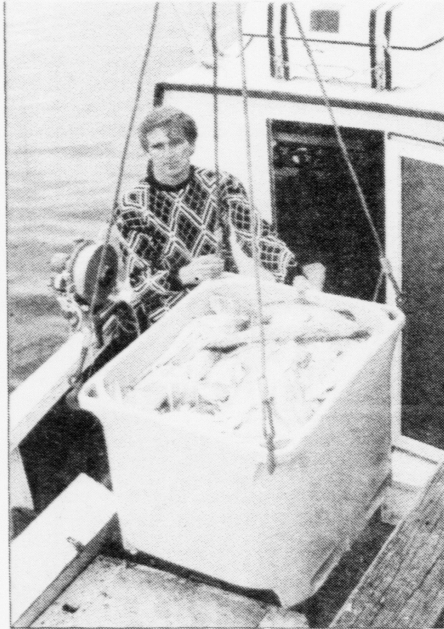
Tvær av hesum greinum hava vakt stóran ans í Íslandi. Onnur varð prentað í Morgunblaðnum seinast í februar. Birgir Dýrfjörð, verkfrøðingur, hevur skrivað greinina, sum nevnt »Føroyingar eru ikki útlendingar«.

Hin greinin stóð at lesa í Altyðublaðnum fyri nokrum døgum síðani.

Høvundurin eitur Guðmundur Oddsson, býráðslimur í Kópavogi. Grein hansara hevur ta speisku yvirskriftina »Hvat rakar okkum gamlir vinir og frændur?«

Birgir Dýrfjörð, ið er væl kendur blaðskrivari, sigur seg minnst ta tíð, tá føroyingar vóru mettir sum brøður og vinir og ikki sum útlendingar. Hann sigur: »Ein sera álvarslig figgjarkreppa hevur rakt føroyingar. Sammett við hana eru teir trupuleikar, vit í hesum landi hava at dragast við, at meta sum smáting. Í mun til føroyingar eru íslendingar ein rik tjóð, við gevandi fiskileiðum, framkomnum landbúnaði og nógvari orku«.

Birgir greiðir frá støðuni í Føroyum og í framhaldi av tí sigur hann: »Ongantið fyrr hevur íslandskvotan havt so stór-an týðning fyri føroyingar. Nú tá ið teir veruliga hava hjálp og samkenslu fyri neyðini, verður trýst lagt á íslensku stjórnina at koyra teir burtur úr íslenskum sjógvi eina ferð med alla«.



Birgir sigur, at saman við ynskistanum um óskerda kvotu kundu føroyingar eisini havt givið íslensku stjórnina tað, hann nevnr »føroysku av-

rikaskrána«. Birgir nevnr m.a., at í toskakrígnum 1959 noktaðu føroyingar at avgreiða bretskar trolarar, sum veiddu ólógliga innanfyri nýggja is-

lenska fiskimarkið. Tá ið fiskimarkið var flutt út í 50 míl vóru tað bert tvær sjálvstøðugar tjóðir, sum stuðlaðu íslendingum: Finnland og Kina. Tann dyggasti stuðulin kom kortini úr Føroyum, sjálvt um føroyingar ongargættu móttvegis seg galdandi á altjóðaekki. Bretskir trolarar vóru ikki avgreiddir í Føroyum, hóast hóttaðir um revsittøk frá bretsku stjórnini.

Gott vinalag

»Tá var vinalagið í Íslandi móttvegis føroyingum uppá tað allar besta. Íslenska tjóðin var altráð eftir at lona føroyingum ta samstøðu, teir høvdu vist við at seta egna áhugamálið vanda. Ólafur Jóhannesson, táverandi forsætisráðharri, sendi Atla Dam, lógmanni, eitt telegramm, har hann vegna íslensku tjóðina takkaði fyri stuðulin. Íslendiskir studentar í Oslo sendu eisini Føroya landsstýri telegramm, har sagt varð m.a., at íslendingar ongantið fóru at gloyma henda stuðul«.

»Hvar eru íslensku studentarnir í Oslo í dag?« spyr Birgir.

»Hvar er takkarlønin? Vóru hetta bert orð uttan innihald?«

Tað sama hendi, tá ið fiskimarkið varð flutt út á 200 míl. Bretar hóttu føroyingar við landingarbanni, um teir noktaðu at avgreiða trolararnar.

Birgir sigur: »Húsmøður í Klaksvík vistu íslendingum samstøðu, sum fløvaði hvørt einasta hjarta í hesum landi, tá tær forðaðu bretum at keypa vatn og olju í Klaksvík. Íslenska sjónvarpið hevði eina tíðindasending við myndum

frá hendingini í Klaksvík. »Tað hevði verið hóskaði, at sjónvarpið aftur visti hesar myndir av »hetjunum í Klaksvík«, sigur Birgir og leggur aftrat, at tað mátti kennast tungt fyri føroyingar nú at standa við høgvinu í hondini og biðja íslendingar um fisk av teimum leiðum, teir so dyggiliga bardust fyri saman við íslendingum.

Mest úr Føroyum

Birgir víðger eisini eldgos-ið í Vestmannaoyggjunum í februar 1973. 23 feløg og fyrítøkur í Føroyum við Óla Jacobsen, formanni í Fiskimannafelagnum á odda, tóku seg saman um at hjálpa íbúgvunum har. Umframt tað, sum almenningurin í Føroyum gav, stuðlaði Føroya landsstýri hjálpararbeiðnum við 10 mió. kr. Birgir sigur, at Kópavogur og Hafnarfjörður, sum hava tilsamans 30.000 íbúgvir, góvu 1 mió. kr. í part.

»Um hjálpin verður roknað í krónum pr. íbúgva, visir tað seg, at ongin hevur latið so nógvt til Vestmannaoyggjarnar sum føroyingar«, sigur Birgir.

Birgir Dýrfjörð sigur at enda:

»Ongin Óli Jacobsen er í Vestmannaoyggjunum og einki landsstýri, men har eru býráð, fyrítøkur og einstaklingar. Eg spyrji: er veruliga ongin har, sum hevur tørv á at visa føroyingum vælvild? Frá Vestmannaoyggjunum hoyra vit bert tos um, hvussu neyðugt tað er at koyra føroyingar burtur av fiskileiðunum. Ein hevði hildið, at ongin hevði skilt støðuna hjá føroyingum betur enn fólk í Vestmannaoyggjunum. Eg fari at heita á tey og aðrar íslendingar at siga sína hugsan um ta viðferð, føroyingar hava fingið«.

Í greinini, sum Guðmundur Oddsson, býráðslimur í Kópavogi, hevur skrivað um hetta mál í Altyðublaðnum, verður leikluturin hjá íslensku reiðarunum víðgjörður. greinin kemur í blaðið seinna í vikuni.

etj.



FERÐSLUÓHAPP. Fríggjamorgunin hendi eitt ferðsluóhapp á Norðara Ringvegi. Hetta var klokkan háltvgum átta, tá ferðslan var nóg. Við Aatgel steðgaði ein bílur heldur knappliga, hetta varnaði bílforarin í tí aftara bílunum ikki og rendi beint inn í hin. Fólkaskaði var eingin, men báðir bílarnir fingju skaða

Haldaragjaldið innan 26. mars

Gloymið ikki haldaragjaldið. Tað skal vera goltið Postverkinum í seinasta lagi 26. mars og nakrar dagar undan, verður goltið í peningastovni.